

Rumsfeld sviri pred vojaško močjo ZSSR

Obrambni tajnik je dejal pred kongresnim odborom, da v odnosu do ZSSR ZDA v pogledu moči oboroženih sil izgublja.

WASHINGTON, D.C. — Obrambni tajnik Donald H. Rumsfeld je v Domovem odboru za oborožene sile dejal, da so ZDA v pogledu oboroženih sil začele v odnosu do ZSSR izgubljati nekdanjo premoč. Če pojde tako dalje, bo Sovjetska zveza postopno prevladala in postala resna nevarnost ne le za ostali svet, ampak tudi za same ZDA.

V svojem prvem poročilu Kongresu je novi obrambni tajnik v glavnem navajal iste razloge in ista dejstva kot njegov prednik James Schlesinger. V njegovemu poročilu in priporočilu 100 milijonov dolarjev za narodno obrambo v novem proračunu je D. H. Rumsfelda podpiral načelnik skupnih glavnih stanov oboroženih sil gen. George S. Brown.

Novi proračun predvideva gradnjo novih medcelinskih raket M-x, ki bodo sposobne ponesti proti cilju trikrat večje breme in bodo tudi točnejše in zasledljivše od sedanjih. Te rakete naj bi bile mobilne, da bi jih premestili s kraja v kraj ter s tem zmanjšali možnost njihovega uničenja z nenadnim napadom.

D. H. Rumsfeld je govoril o možnosti povečanja števila novih jedrskih podmornic vrste Trident preko sedanjih odobrenih 10. Vsaka bo stala okoli 1,5 milijona dolarjev.

Prav tako se je Rumsfeld izjavil jasno in odločno za graditev novih bombnikov B-1, ki bi naj nadomestili zastarele B-52. Letalske sile bi rade imele vsaj 240 novih strateških bombnikov, ki bodo predvidoma stali 21 milijonov dolarjev tekom prihodnjih let.

Marion Javits pustila svojo službo za Iran

NEW YORK, N.Y. — Marion Javits, žena sen. Jacoba Javitsa, se je odpovedala svoji službi kot svetovalka Irske letalske družbe, ki ji je prinašala letno \$67.500.

Ko je prišlo v javnost, da senatorjeva žena dela za Iran, je to vzbudilo v javnosti presenečenje in nejevoljo, pa tudi delno dvom v nepristranost samega senatorja. Senatorjevi tovariši so sicer take sume odklonili, pa jih niso mogli odstraniti.

Pri takem položaju Marion Javits ni ostalo drugega, da se dobro plačani službi odpove.

Vinske vojne med Francijo in Italijo še ni konec

RIM, It. — O vinskih vojni s Francijo je sicer manj slišati, toda jo še davno ni konec. Prav zadnje dni so bila objavljena poročila iz Marseilla in drugih krajev južne Francije o uničevanju iz Italije uvoženega vina, ko ne vedo, kam z domačim.

Italijansko uvoženo vino je cenejše in ga zato trgovci in prodajalci mešajo z dražjim domačim zaradi večjega dobička na hudo jezo vinogradnikov.

Vremenski prerok

Oblačno z naletavanjem snega, popoldne hladnejše. Najvišja temperatura okoli 32 F (0 C).

Novi grobovi

Edward A. Smrekar Sr. V Slovenskom starostnem domu na Neff Road je po dolgi bolezni umrl 74 let stari Edward A. Smrekar Sr. z E. 140 St., mož Anne, roj. Lucic, oče Edwarda Jr., Barbare Sichner, s. Veronice OSU, Williama in Terese Jenkins, 11-krat stari oče, brat pok. Alberta in Margaret Hocevar. Pokojnik je bil rojen v Clevelandu in je bil član Knights of Columbus Council 2786 in Društva Najsv. Imena pri Sv. Jeromu. Okoli 50 let je lastoval Standard Hardware and Supply Co. na 12507 St. Clair Avenue. Leta 1966 je stopil v pokoj, z ženo pa sta lani obhajala 46-letnico poroke. Pogreb bo jutri, v petek, ob 9.15 iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St., v cerkev sv. Jeroma ob 10., nato na pokopališče Vernih duš. Družina bo hvala za darove za Slovenski starostni dom ali pa uršulinkam v pokojniških spomin.

Anna F. Skufca V Euclid General bolnišnici je umrla 74 let stara Anna F. Skufca, roj. Champa v Clevelandu, z 22701 Lake Shore Blvd., žena Charlesa, mati Charlesa, Albina (Aljaska), Dorothy-Ann (Kalif.) in Edwina, 13-krat stara mati, sestra Olge Champa, Hedwige Jenko, Velme Gricar, pok. Marie Cross, pok. Floriana in pok. Josepha. Družina je vodila Skufca's Bowling Lanes na E. 133 St. in St. Clair Avenue skozi 45 let do leta 1969, ko je vse skupaj uničil požar. Pokojna in njen mož sta lani obhajala zlato poroko. Ona je bila članica The Maccabees No. 493 L. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v soboto ob 8.15, v cerkev sv. Roberta ob 9., nato na pokopališče Vernih duš. Družina bo hvala za darove Mary and Joseph Home - Little Sisters of Poor na Richmond Road v pokojniških spomin.

(Dalje na 3. strani)

Aljaščanski oljevod bo stal 7 milijonov

ANCHORAGE, Aljaska. — Lani so računali, da bo aljaščanski oljevod od Prudhoe zaliva do Valdeza stal 6,38 milijonov dolarjev. Sedaj, ko je vse gradivo že na mestu in oljevod sam že na polovico zgrajen, so prišli do zaključka, da bo končna cena 7 milijonov dolarjev, če seveda ne pride od kakih novih bistvenih sprememb ali težav.

Ko je predlanskim pri nas v Ameriki primanjkovalo krompirja in je njegova cena začela nenadno rasti, so postale prenekatere gospodinje zaskrbljene, druge so se jezile zaradi visoke cene in spravevale, kako je do njih prišlo, ko vendar krompirja pri nas ni nikdar manjkalo. V podobnem, le precej težjem položaju so se nenadno znašle letos gospodinje v državah Evropske gospodarske skupnosti.

Pomanjkanje krompirja in njegovo prodajanje na črno je sprožilo v nekaterih državah Evrope pravo krizo.

Krompir je doma v Južni Ameriki, od koder je prišel v Evropo v 16. stoletju in postal postopno eno temeljnih hranil, v Sloveniji predvsem v času cesarice Marije Terezije in njenega sina cesarja Jožefa II.

Izrael se ni zganil ob posegu Sirije v Libanon

Kljub ponovnim svarilom, da ne bo mirno gledal posega Sirije v Libanon, Izrael ni ukrenil nič, ko je Sirija poslala v Libanon Palestinsko osvobodilno vojsko in svoje častnike.

JERUZALEM, Izr. — Sirija je pretekli teden odločno in pogumno posegla v Libanon kljub svarilom Izraela, da takega posega ne bo mirno gledal ali trpel. Damask ja poslal v Libanon Palestinsko osvobodilno vojsko in spremstvu in pod nadzorom ter poveljstvom svojih lastnih oboroženih sil.

Ko so kristjani v Libanonu opozarjali na sirijski poseg v Libanon in pozivali krščanski svet na pomoč ali vsaj na posredovanje, so v Jeruzalemu izjavljali, da sirijske čete niso prešle meje Libanona in da izjave krščanskih Maronitov ne odgovarjajo dejstvom.

Ko je bilo vse mimo in so čete palestinskih gverilcev ter Palestinske osvobodilne vojske zasledile večji del Libanona, v Jeruzalemu zdaj priznavajo, da je Libanon dejansko v sirijskih rokah in da mora Izrael računati s spremenjenim položajem na svoji severni meji. Sirijski zastopniki uradno izjavljajo, da se bodo enote Palestinske osvobodilne vojske in sirijski oficirji umaknili iz Libanona, kakor hitro bo tam premirje 'zagotovljeno', toda v to ne verjame nihče kaj prida. Predsednik Libanona Franjeh je vendar izjavil, da ne bo potrdil dogovora o zahtevanih notranjih spremembah v Libanonu, dokler ne bodo 'tule' čete zapustile Libanon.

Kurt Waldheim sviri ZDA pred razočaranjem nad Združenimi narodi

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik Združenih narodov Kurt Waldheim je v govoru pred slušatelji univerze v Denverju svaril Ameriko pred 'prekomernim razočaranjem' nad Združenimi narodi. Dejal je, da so ostri spori, ki smo jih videli v Združenih narodih v zadnjih letih, 'še poudarili nujnost te ustanove'.

ZDA krijejo okoli 30% vsega rednega in izrednega proračuna Združenih narodov.

Običajno pridelajo v državah Evropske gospodarske skupnosti krompirja za vse svoje potrebe, za človeško in živalsko prehrano. Ker ga je v običajnih letih bilo vedno dovolj, je bil poceni in so ponekod njegovo pridelovanje omejili. To je privedlo lanske leto, ko je bila v nekaterih državah krompirjeva letina slaba, do primanjkljaja krompirja na trgu.

Povprečni letni pridelek krompirja v državah Evropske gospodarske skupnosti je nekako 40 milijonov ton, lanske pa je bil za okoli 5 milijonov ton manjši. Primanjkljaj je bil v glavnem na Irskem, 'deželi krompirja', pa tudi v Veliki Britaniji in Nemčiji, kjer je krompir tudi že nad dve stoletji najvažnejša jed in ga ne sme manjkati pri nobenem obedu.

Bhutto vidi nevarnost za ohranitev Indije

LARKANA, Pak. — Uničenje demokracije v Indiji utegne privedi do razpada te večjezične države, je dejal predsednik vlade Pakistana Ali Bhutto. Svoje opozorilo je utemeljeval s sličnim razvojem v Pakistanu, ko je po 10 letih diktature Pakistan razpadel v dve državi.

Kongres proti Concordu

Na prometnega tajnika se je obrnilo skupno 28 senatorjev in 81 kongresnikov s pozivom, naj ne dovolji pristajanja v ZDA letalu Concorde.

WASHINGTON, D.C. — Ko Francija in Velika Britanija pritiskata na vlado ZDA za doseg dovoljenja za pristajanje njunega nadzvočnega potniškega letala Concorde v New Yorku in Washingtonu, je precejšnja skupin senatorjev in kongresnikov nastopila proti temu s skupnim pozivom na prometnega tajnika Williama T. Colemanu. Senatorji so v posebnem pismu, ki ga je podpisalo 28 senatorjev, pozvali prometnega tajnika, naj ne izda dovoljenja za pristajanje letala Concorde v ZDA, 'dokler ne bo izpolnjevalo sedanje predpise in zakone glede varovanja okolja'.

Slično pismo je že preje poslala zveznemu prometnemu tajniku skupina 81 kongresnikov. Ti so v svojem pismu opozorili poleg na izreden hrust tudi na možno škodo ozračju in na izredno veliko porabo goriva v času, ko je s tem treba varčevati.

Poskus s tožbo vzeti zveznemu tajniku pravico odločanja o izdaji dovoljenja za pristajanje, ki sta ga napravila okraja Fairfax in Loudoun glede letališča Dulles, je zvezni sodnik odklonil, ko je določil razpravo o tem šele na dan po tem, o katerem splošno napovedujejo, da bo W. M. Coleman svojo odločitev objavil.

Predsednik ZDA Ford pojde v aprilu na Srednji vzhod?

WASHINGTON, D.C. — Vest iz Bele hiše trdi, da bo predsednik Gerald R. Ford v drugi polovici aprila potoval na Srednji vzhod, da poudari vztrajno zanimanje in napor ZDA pri reševanju vprašanj tega področja.

DRŽAVE SKUPNEGA TRGA VZNEMIRJA "KROMPIRJEVA KRIZA"

bil pridelek zadovoljiv in ne bi bilo nobenih težav, če ne bi začeli krompir na debelo izvažati v države, kjer ga manjka, predvsem v Veliki Britaniji in Irsko. Cene so začele rasti in so se ponekod naravnost počele dvigati kot predlanski cene petroleja.

Ko je postalo pomanjkanje krompirja v Belgiji občutno, je vlada pretekli teden posebej razpravljala o 'krompirjevi krizi', ki je začela močno vplivati na vse gospodarstvo. Krompir je edino živilo, ki je v Belgiji na seznamu življenjskih stroškov. Ko je njegova cena tako porastla, se je to pokazalo na skupni ravni teh, kar je povzročilo zahtevo po povišanju plač za milijone delavstva. Ker je Belgija še vedno v gospodarskem zastoj, je povišanje plač vzbudilo bojazn, da to lahko povzroči gospodarsko krizo.

KONGRES PROTI PODPORI SKUPINAM V DRŽAVLJANSKI VOJNI V AFRIŠKI ANGOLI

Predstaviški dom je odklonil predlog in poziv predsednika ZDA G. R. Forda za odobritev ameriške podpore protikomunistični strani v državljanski vojni v Angoli, nekdanji portugalski koloniji, ki je postala v preteklem novembru neodvisna.

WASHINGTON, D.C. — Pretekli mesec je Senat ertal vsako podporo skupinam v Angoli, ki se borita proti Ljudskemu gibanju in njegovi vladi v Luandi, katero podpira Sovjetska zveza z orožjem in drugimi vojaškimi potrebščinami. Kuba pa z do okoli 15.000 pripadniki svoje redne armade. Predsednik Ford je tako odločitev Senata v preteklih tednih ponovno obsodil in izražal upanje, da bo Predstaviški dom zavzel drugačno stališče.

Senat je glasoval za ustavitve vse podpore v Angoli bojujočim se stranem v razmerju 54:22. Predstaviški dom je zavzel enako stališče s 323:99, torej s še močnejšo večino. Ker je do datek o ustavitvi podpore Angoli obešen na zakonski predlog za narodno obrambo v skupnem obsegu 112,3 milijonov za tekoče finančno leto, ki je podaljšano od običajnega 30. junija do 30. septembra, ker je Kongres odločil, da naj se v bodoče finančno leto začena z oktobrom, ni misliti na to, da bo predsednik zakonskemu predlogu odklonil podpis. Zanj sta glasovali več kot dve tretjini v obeh domovih in torej ne more upati, da bi njegov veto obveljal.

Predsednik Ford je v zadnjem trenutku skušal rešiti podporo Angoli in se je s posebnim pismom obrnil na govornika Predstaviškega doma Carla Albertu. V pismu je opozoril na sovjetsko podpiranje Ljudskega gibanja, ki presega 200 milijonov dolarjev v vojnih potrebščinah in prevoz preko 10.000 kubanskih vojakov v Angolo. Kongres je Ford opomnil, da bo zapustitev obeh protikomunističnih skupin v Angoli 'neobhodno vodila naše prijatelje in podpornike do dvoma v našo trdnost in odločnost'.

'Jaz verjamem, da mora biti odpor proti sovjetskemu širjenju z oboroženimi sredstvi biti temeljni element v zunanji politiki ZDA,' je izjavil predsednik.

Konferenca voditeljev KP Evrope propadla!

Predsednik Ford je v zadnjem trenutku skušal rešiti podporo Angoli in se je s posebnim pismom obrnil na govornika Predstaviškega doma Carla Albertu. V pismu je opozoril na sovjetsko podpiranje Ljudskega gibanja, ki presega 200 milijonov dolarjev v vojnih potrebščinah in prevoz preko 10.000 kubanskih vojakov v Angolo. Kongres je Ford opomnil, da bo zapustitev obeh protikomunističnih skupin v Angoli 'neobhodno vodila naše prijatelje in podpornike do dvoma v našo trdnost in odločnost'.

Pri takem položaju je gospodarski minister Fernand Herman pretekli teden v govoru preko televizije in radia objavil ostre kazni za tiste, ki bi skušali sedanje pomanjkanje krompirja izrabiti za doseg prekomernih dobičkov s kopičenjem zalog in njihovega zadrževanja. Kogar bi pri tem zasačili, je lahko kaznovan z do pet let zapor! Minister je pozval Belgijce, naj jedo manj krompirja in naj ga doma ne testenirajo in riranjem, ki jih je v obilju. Slične nasvete so dale in dajejo vlade prebivalstvu tudi v vseh ostalih državah Evropske gospodarske skupnosti, kjer je postala 'krompirjeva kriza' pereča, promet s krompirjem je povsod pod budnim očesom.

Ford v svojem pismu kong. C. Albertu.

Ta je Fordov poziv jezno odklonil kot 'tipičen Fordov nastop — mahanja z roko, nekaj gibov in to je konec vsega'. Kong. Albert je nato še dodal: 'Eno stvar o mednarodni pomoči, vojaški pomoči ali vojni sami: ali storiš dovolj ali pa je za tebe boljše, da ne storiš nič!'

Tudi večje število drugih kongresnikov se je postavilo na stališče, da pomeni Fordov predlog 'premažo in prepozno'. Vlada ZDA je porabila od pretekega julija lani za Narodno fronto in Narodno zvezo, skupini, ki nasprotujeta Ljudskemu gibanju in njegovi vladi v Luandi, skupno 32 milijonov dolarjev. Kongres je odklonil dodatno pomoč 28 milijonov dolarjev, ki je bila v zakonskem predlogu.

Predsednik je po glasovanju v Predstaviškem domu v posebni izjavi označil to za 'odklonitev pomoči' prijateljem v Afriki, ki bo imela resne posledice za koristi ZDA in njihovo lastno varnost.

Konferenca voditeljev KP Evrope propadla!

Predsednik Ford je v zadnjem trenutku skušal rešiti podporo Angoli in se je s posebnim pismom obrnil na govornika Predstaviškega doma Carla Albertu. V pismu je opozoril na sovjetsko podpiranje Ljudskega gibanja, ki presega 200 milijonov dolarjev v vojnih potrebščinah in prevoz preko 10.000 kubanskih vojakov v Angolo. Kongres je Ford opomnil, da bo zapustitev obeh protikomunističnih skupin v Angoli 'neobhodno vodila naše prijatelje in podpornike do dvoma v našo trdnost in odločnost'.

Poskus sestaviti skupno resolucijo za tako konferenco pretekli teden v Vzhodnem Berlinu ni uspel.

LONDON, Vel. Brit. — Sedaj je gotovo, da konferenca voditeljev evropskih Komunističnih partij, za katero se je Moskva tako trudila, ne bo pred 25. kongresom Komunistične partije Sovjetske zveze, če bo do nje sploh prišlo. Zastopniki evropskih KP so pretekli teden zaključili 10-dnevno razpravo o Vzhodnem Berlinu, ne da bi dosegli sporazum o konferenci voditeljev.

Po poročilih iz Moskve, Prage in Budimpešte je neuspeh razprave v Vzhodnem Berlinu povzročil skrb, pa tudi zadržev v Moskvi ter v satelitskih državah. Povzročil je tudi povečanje delitve med evropskimi socialističnimi strankami v pogledu odnosa do komunističnih partij, predvsem v Franciji, Italiji, Španiji in na Portugalskem.

Sestanek zastopnikov komunističnih partij v Vzhodnem Berlinu je bil končan pretekli četrtek po ponovnih poskusih sestaviti skupno resolucijo za konferenco na vrhu. Jugoslavija in v manjši meri Romunija ter komunistične partije Italije, Francije in Španije so odklonile vse sovjetske poskuse za priznanje vodstva Komunistični partiji Sovjetske zveze. Jugoslavija in Romunija sta vztrajno branili svojo neodvisnost, isto so storile Komunistične partije Italije, Francije in Španije, ki so za sodelovanje s socialisti in drugimi strankami v demokratičnem okviru ob priznanju pluralističnega političnega sistema.

Iz Clevelanda in okolice

Skupno sv. obhajilo — Oltarno društvo fare sv. Vida ima v nedeljo pri osmi maši skupno sv. obhajilo, popoldne ob pol dveh pa sejo v običajnem prostoru. Po seji bo zabava in prigrizek. Vse članice prijazno vabljenje!

Članice Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti imajo v nedeljo pri osmi maši skupno sv. obhajilo, popoldne ob pol dveh uro molitve, nato pa sejo.

Sestanek — Misijonska Znamkarska Akcija vabi vse članstvo in prijatelje na sestanek v nedeljo, 1. februarja, ob štirih popoldne v dvorano pod staro cerkvijo Marije Vnebovzete.

ZDA mislijo zmanjšati podpiranje Izraela

WASHINGTON, D.C. — Zvezna vlada se je odločila zmanjšati ameriško podporo Izraelu od predvidenih 2,3 milijona na 1,8 milijona v predlogu, ki ga je pripravila za Kongres.

Zmanjšanje pomoči, ki bo veljala za prihodnje proračunsko leto, je iznenadilo Izrael. Posebno neprijetno je bilo, da je vest o tem predlogu prišla v javnost prav v času, ko je bil predsednik izraelske vlade Jitzhal Rabin na poti na uradni obisk v ZDA.

Še vedno premalo!

DETROIT, Mich. — Sredi januarja letos so povprečno prodali 31% več novih avtomobilov v ZDA kot v istem razdobju lani. Avtomobilske družbe so se kljub temu odločile za delno omejitve produkcije, ker so se neprodani avtomobili začeli nabirati pred tovarnami.

George Bush potrjen

WASHINGTON, D.C. — Senat je s 64:27 potrdil Georgea Busha, bivšega zastopnika ZDA v Pekingu in preje načelnika republikanske stranke, za novega direktorja CIA.

Zadnje vesti

WASHINGTON, D.C. — Kongres je včeraj preglasoval predsednikov veto zakonskega predloga, ki določa 36 milijonov za zdravstvo in socialno skrbstvo. Predsednik je predlogu odklonil podpis, ker je bil za skoraj bilijon dolarjev večji od predložene vsote.

BEIRUT, Lib. — Premirje se je na splošno uveljavilo in ljudje so se začeli lotovati obnove, četudi je položaj še negotov. Predsednik republike Franjeh je na seji vlade izjavil, da bo kmalu šel v Damask na razgovor s predsednikom Sirije Asadom, ki je dejansko proglasil in vzdržuje premirje v Libanonu.

WASHINGTON, D.C. — Anne Armstrong, žena bogatega rančerja iz Teksasa, je bila včeraj soglasno potrjena za poslanika ZDA v Londonu. Tja bo odšla v marec v spremstvu svojega moža.

WASHINGTON, D.C. — Senat je včeraj sledil Predstaviškemu domu in izglasoval razširitev obalnih voda ZDA v pogledu ribolova na 200 milj od obale. Novi zakon naj bi stopil v veljavo 1. julija 1977, da bo imela konferenca o morjih ZN dovolj časa rešiti to

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Wed., Sat., Sun., and holidays, 1st week of July

Manager Editor: Mary Debevec

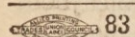
NAROCNINA:

- Združene države: \$23.00 na leto; \$11.50 za pol leta; \$7.00 za 3 mesece
- Kanada in dežele izven Združenih držav: \$25.00 na leto; \$12.50 za pol leta; \$7.50 za 3 mesece
- Petkova izdaja \$7.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$23.00 per year; \$11.50 for 6 months; 7.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries: \$25.00 per year; \$12.50 for 6 months; \$7.50 for 3 months
Friday Edition \$7.00 for one year.

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 16 Thursday, Jan. 29, 1976

Slovenska nujnost!

II.

Kljub temu, da položaj našega naroda v domovini v primeri z mnogimi drugimi v vzhodni Evropi, ni najhujši, ker lahko računamo kljub vsemu le s Slovenijo kot vsaj formalno republiko, je naš narodni položaj težak: brez prave svobode in ob izseljevanju kot še nikoli v zgodovini itd., bi se morali vprašati, kaj lahko Slovenci v svetu naredimo za slovenski narod kot celota. Mnogo! Predvsem pa to, da širimo v svetovni javnosti informacijo o slovenstvu. Kako?

Bilo je prevedenih na primer že nekaj slovenskih knjižnih del v tuje jezike. Vsi imamo mnogo sosedov in znancev, ki jim od časa do časa poklonimo kak dar. Mar ne bi bilo naravno in nekaj edinstvenega, ako jim poklonimo prav knjigo, prevod katerega slovenskega dela? Saj jih je bilo nekaj le izdanih.

Dalje, v zdomstvu raste drugi in tretji rod, ki pogosto ali pa največkrat ne zna več slovenskega jezika. Toda ni mu dostopnih v jeziku, ki ga pozna, prav nobenih knjig o Slovencih, poljudnih knjig, ki jih o kakih eksotičnih ljudstvih in deželah lako dobi na kupe. Zakaj to?

Verjetno zato, ker so naši narodnjaki mislili doslej, da morajo samo ta "ubogi, neuki" slovenski narod odpirati svetu, in mu prevajati iz tujih jezikov vse mogoče potopise in doživljaja, iz pragozda in polarnih krajev, iz pamp in prijeri, iz vseh bratskih slovanskih jezikov, toda praktično ničesar iz svojega za svoje, ki ne znajo več po sili razmer domačega jezika. Ali ne bi bil že čas, da se s tem neha in se začne ravnati drugače?

Seveda so tudi primeri pravih podvigov, na primer takrat, ko je celovška Mohorjeva natisnila v angleščini delo prof. Felicijana o pomenu ustoličevanja karantanskih vojvod, za kar bi morala biti organizirana prava akcija za nakup tega dela, da bi prišlo v roke slovenski študirajoči mladini v svetu. Pred kratkim je v prevodu pisatelja Rebule izšla v italijanski Kočbekova "Tovarišija" pri založbi Jaca Book v Milanu. Kdor noče Kočbeka, naj pa podpre prevod in izdajo Mauserja. Dela je toliko, da si lahko vsakdo izbere po volji svojo nalogo.

Mnogi imajo nadalje v svetu priložnost pisati v tuje časnike in revije. In pišejo tolikokrat dolgovazne članke o tem, ali bo Tito šel ali bo ostal in še kake podobne umotvore, toda malo o slovenskem narodu. Popravimo to pomanjkljivost!

Lahko bi še nadaljevali, toda bistvo je bilo povedano. Za iskanje poslovnih stikov in povezav med Slovenci bi na primer morali narediti tudi primerjave, kot so Judje, da bi se zavedeli, kaj lahko pomeni dobro povezana skupnost, četudi majhna. Vse gospodarsivo temelji namreč na zaupanju (kreditu). Mogoče o tem kdaj drugič.

S. R.

"Naša luč" obhaja 25-letnico

Mesečnik za Slovence na tujem "Naša luč", ki izhaja pri Mohorjevi družbi v Celovcu, je stopil v 25. leto. Ureja ga uredniški odbor, odgovoren urednik pa je dr. Janež Hornboeck.

"Naša luč" je lepo urejevan, vsebinsko bogat in tehnično izredno lep časopis. Nič čudnega torej ni, da si je dobil veliko prijateljev, rednih čitateljev in naročnikov po vseh kontinentih, kjer Slovenci živijo. Najbolj razširjen je seveda v Evropi med slovenskimi zdomci v Avstriji in Nemčiji, pa tudi v Franciji, Belgiji in na Holandskem.

Mesečnik "Naša luč" se drži krščanskih načel, iz njih izhaja, po njih se ravna pri zbiranju gradiva, zato oblastnikom v SR Sloveniji ni prav nič všeč in ga seveda ne puščajo tja. Ko svoje čitatelje obvešča o dogodkih v Sloveniji in o razmerah tam, poroča tudi o tem, kaj o razmerah v Sloveniji in Jugoslaviji pišejo in mislijo v svobodnem svetu, predvsem v Evropi.

Zanimiv in poučen je ta časopis tudi za Slovence in Slovenke v ZDA in v Kanadi ter ga zato vsem toplo priporočamo.

Izdajateljem in urednikom tega res odličnega mesečnika k 25-letnici njihovnega uspešnega in res koristnega ter zalednega dela tonla čestitka! Naj bi "Naša

BESEDA IZ NARODA

Že smo oživel v letu 1976

CLEVELAND, O. — Veliko sem bral o praznovanju minulih božičnih praznikov. Podpisani sem božične praznike na dostojen način praznoval v krogu svoje družine. Spomnil sem se svojih pokojnih prijateljev pri jaslicah, zlasti vseh tistih, ki so žrtvovali svoje življenje na oltar svoje domovine.

V sodobnem času obstojata dejansko samo še dva tabora, ki se borita vsak za svojo zmago. Tu so brezverci in na drugi strani so ljudje, ki verujejo v Boga. Podpisani nisem bil nikoli politik, ker bi v tem slučaju izgubil popolno svobodo. Le v toliko imam vezi s politikom, v kolikor gre za koristi naše katoliške cerkve, za pravice našega naroda in za socialne razmere našega delavca.

Največji sovražnik naših ljudi je materializem, ki se je že dobro ugnedil povsod v naši javnosti. Tu se spomnim našega pesnika Prešerna, ki je napisal: "Le petica, da, tma sloveče. Sem videl čislati le to med nami, kar um slepi z goljufami ležami." Nadalje še: "Pesnik živi, umrje brez denarja." Vsi ti navedeni stavki mi bodo ostali v spominu in vse to mi bo pomagalo do bolj popolnega življenja.

Leto 1975 je bilo Sveto leto, ki se je že za vedno poslovalo od nas. Zdi se mi, da smo bili premalo pozorni na to Sveto leto, zlasti na njegove cilje. Mogli bi se vsi ponižati in spore, ki so nastali med nami, poravnati. Če bi vse to v polni meri in povoljno storili, bi lahko pričakovali pravega božjega blagoslova. Vsi smo dediči izvirnega greha, zato smo vsi nagnjeni k slabemu. Le kdor živi vedno po veri, se mu ni treba bati, da bi ga sovražen veter podrl na tla.

Mnogo se je pisalo ob 16. obletnici smrti našega škofa dr. Gregorija Rožmana, kar je bilo Slovincem v veliko veselje. On je po moje v nebesih dosegel častno mesto, ker je za časa svoje najtežje škofovske službe vse potrebno storil, da naš narod ni klonil brezvercem. Ko bo v naši Sloveniji zasijalo svobodno sonce, bodo izginile ovire, ki danes ne dopuščajo, da bi se lahko čista resnica govorila o našem velikem škofu dr. G. Rožmanu. Le takrat se bo povsod vse zaželelo storilo, da bi bil škof dr. Gregorij Rožman čim preje proglašen za svetnika.

Jože Vrtačnik

Pismo naročnice

Westchester, Ill. — Spoštovani! Lepa hvala za obvestilo, da nam poteče naročnina na našo ljubo Ameriško Domovino. Priročnik je ček za eno leto, ostanek pa je dar listu.

Z Ameriško Domovino sva zadovoljna, le dostava je bolj slaba, kar pa ni naša krivda. Vsebinska lista je zelo zanimiva. Posebno rada bereva dopise iz raznih naselbin, kjer bivajo naši ljudje. Rada imava tudi "Toteva Stajerca", saj je njegov življenjski podoben našemu. Z njim smo namreč delili leta begunstva in bili tudi pod isto streho barake.

Lani ob 30-letnici strašne Vetrinjske tragedije je bilo v Ameriški Domovini veliko napisane o strašni usodi naših mož in fantov. Vam, dragi junaki, ki ste preživeli te grozote, resnično hvala, da ste brez sramu in strahu ponovno povedali svetu, kaj vse ste morali prestati po svojih lastnih slovenskih bratih. Ste žive priče iz raznih množičnih grobov. Žal še danes nekateri tega ne verjamejo, posebno

Sloveniji. Upam, da nam mučenci tistih časov izprosi pri Bogu zlato svobodo za našo ljubo domovino.

Hvala vsem dopisnikom in sotrudnikom! Prosim, nadaljujte z delom, da bo Ameriška Domovina zanimiva tudi v bodoče!

Imam željo in prošnjo, da bi v bodoče ne čitala neutemeljenih kritik in napadov. Nekateri ljudje sami nič ne store, kar pa kdo drugi naredi, graja, kritizirajo in napadajo. To delati je lahko, kaj dobrega storiti, je pa druga stvar. Treba se je kako drugače pomeniti in stvar razčistiti, ne vse dati v časopis. Ne mlatimo drug po drugem, da se nam "druga stran" ne bo smejala, češ, saj se še med seboj ne razumejo.

Posebno žalostno je, da se včasih blati ljudi, ki so že dolgo med pokojnimi in se ne morejo braniti. Vsi imamo napake, potrpiamo drug z drugim in lepše bo na svetu!

Dajmo ljudem, ki delajo in se trudijo na kulturnem, narodnem in verskem polju, vsaj malo priznanja in hvaležnosti!

Ob koncem želiva oba z mojim Otmarjem uredništvu, upravi, dopisnikom in naročnikom Ameriške Domovine, vsem prijateljem in znancem in vsem dobrim ljudem, zdravo in srečno novo leto 1976. Z lepimi pozdravi!

Anica Tasner

Dr. Stanko Kociper in slovenstvo

IRVINE, Kalif. — Bil sem mlad fantič ter bilo je konec alarma, ko do popoldneva nismo več pričakovali letalskih napadov. Bilo je v vojnih letih 1943 in 1945. Obiskoval sem klasično gimnazijo. Pa pride učitelj, imenovali smo ga "gospod profesor" ter vem, da je bil "po rdeče namalan" — no, sedaj sem jaz tudi, ker delujem med Indijanci — in pravi, da mora vsa šola iti na veliko predavanje, ne vem, ali je bilo na Kongresnem trgu ali nekje v veliki dvorani. Ko si majhen, se ti pač vse zdi grozansko.

Ko smo bili vsi na mestu ter je bila dvorana polna, je prišel govornik, za katerega ime sem zvedel, ker se je predstavil: Dr. Stanko Kociper (živi v Argentini), do danes še vedno najboljši govornik, kar sem jih kdaj slišal.

Dr. Stanko Kociper je začel govoriti ter vsak je bil kakor "očaran", tudi moji sošolenci, za katere sem vedel, da so na "rdeče" obrnjeni, oni pa niso vedeli kam mene dati, ker ne morem pomagati, če je moja barva že od nekdaj "plava", ker smo si pač doma barve mi štirje "otroci" razdelili. Drugače imam rad belo, ker rdeča me spominja na kri, za kri pa mi ni, drugače bi tudi jaz bil zdravnik!

Bilo je to eno izmed več predavanj za študente gimnazij, ki jih je imel dr. Stanko Kociper. V njih nam je orisal bistvo komunizma, kaj v praksi (ne kaj v teoriji) pomeni. Kakor je znano, je bil dr. Stanko Kociper neke vrste propagandni minister za domobranstvo. Njegova žena je hči generala Leona Rupnika, sestri Vuleta Rupnika, domobranskega polkovnika, ki je lani odšel tja, kjer komunizma in njegovih grozot ni. Od Stanka Kocipra sem se naučil, kaj je bistvo komunizma, kaj je ta v danju. Čudim se, da je dr. S. Kociper tolikim Slovincem, posebnim Gorenčcem, neznan. Mislim, da bi tega najboljšega govornika lahko enkrat povabili v ZDA in Kanado, da nam spet kaj pove, marsikaj, kar le on ve iz onih usodnih časov.

"RAVBARJI!"

PATERSON, N.J. — Od neznanca v Sloveniji in po dolgem ovinku sem prejel fotokopijo naslednjega dokumenta:

"Obveščevalna okrožja Novo mesto. Na terenu 3./IX. 1942.

Obveščevalni Glavni poveljnik slov. partizanskih čet. (Tovariš Tine.)

Po nalogu Glavnega poveljnika slovenskih partizanskih čet in na podlagi zaplenjenega pismenega poročila belogardistov, da je Grahut organizator bele garde v Šmarjeti, je moral biti imenovan justificiran. Zaradi nekaterih poizvedb se je justifikacija zavlekla do nedelje, 30. avg. Ta dan pa so bili ravno belogardisti v Šmarjeti in ker je bil Grahut zaprt nekje v bližini Šmarjete, ga je straža, ki ji je bilo naročeno, naj ga v slučaju kake nevarnosti usmrti, čeprav poizvedbe še ne bodo pri kraju, justificirala na precej grob način. Neki partizan ga je rezal z nožem, tako da je Grahut kričal na pomoč. Ljudje iz sosednjih vasi so to slišali in so ga pozneje našli razmesarjenega pod listjem v gozdu.

Tov. Rudi je dovolil domačim, da ga lahko prepeljejo domov in ga pokopljejo v Šmarjeti. Ljudje so že ob mrtvaškem odru glasno izražali svoje ogorčenje, višek pa je doseglo na dan pogreba v Šmarjeti na pokopališču. Ljudi in vencev je bilo kot še ob nobenem pogrebu v Šmarjeti ne. Udeleženci so vpili: "Ravbarji!" in podobno, misleč pri tem partizane. Razpoloženje ljudi v Šmarjeti in kaki dve uri daleč je tako, da skoraj nihče ne odzdravi partizanu, pa tudi če reče samo "Dober dan", temveč pogleda vstran, ko te sreča. Vse to kaže, da je morala biti stvar organizirana od strani potuhnenih belogardistov, ki jim je prišel primer Grahuta ravno ob prihodu belogardistov dobrodošla prilika za njihovo propagando. Povzročitelje tega stanja zasledujemo.

V torek, 1. t. m., je Glavni in-tendant Tilen ustrelil partizana Sčetina Ivana, doma iz Mokrovan. Ustrelil ga je zato, ker ni hotel iti na stražo. Na kak način je imel on oblast postavljati stražo, ne vem.

Smrt fašizmu — svoboda narodu!

Za obveščevalna okrožja Novo mesto: Podhostnik Jože."

Gornji dokument ne potrebuje nobene razlage. Sam dovolj jasno govori o komunistični krivoločnosti.

Rev. dr. Fr. Blatnik, SDB.

Podveze naprodaj

V neki tokijski veleblabovnici je za 40 milijonov jenov naprodaj britanski red hlačne podveze. Londonski dvor je uvedel preiskavo, kako je odlikovanje prišlo na Japonsko.

Ta red namreč dosmrtno podelijo samo 24 odličnikom, ob njihovi smrti pa ga je treba vrniti v celoti, t. j. zlato verižico, medaljon s podobo svetega Jurja z zmajem in zlato vezeno podvezo. Odlikovanje je staro že 600 let.

Predstavnik Buckinghamske palače dopušča možnost, da sta "eden ali dva dediča molče obdržala ta red", ki so ga med drugim dobili Churchill, Eden in MacMillan. Japonski cesar Hirohito ga je prejel dvakrat, prvem leta 1929 in drugič 1971, potem ko so mu ga med vojno vzeli.

Londonski zlatarji govorijo o spretnem ponaredu, tokijska veleblabovnica pa trdi, da je red pristen. "Na trgu sta dva," je rekel njen predstavnik, "eden izmed obeh je naš, ponudila se je priložnost pa smo ga kupili."

Najvišja plovna reka

BAISE, Idaho. — The St. Joe

Goriški koledar

GMD (Goriška Mohorjeva Družba) izdaja svoj koledar in knjige od leta 1925 dalje, to je po prvi vojski, ko je bila Primorska odrezana od matičnega ozemlja. Njeno živahno delovanje je popisal msgr. dr. Rudolf Klinec v "Zgodovini GMD", ki je izšla pri družbi med mohorjevkami leta 1967.

Po drugi svetovni vojni je Gorica ostala pod Italijo in tako je GMD obstala, kajti pod Jugoslavijo bi jo vsaj v prvih po-vojnih letih zagotovo zatrli. Tako pa družba še živahno deluje in objavlja dela in povesti izmed katoliških vrst na italijanskem Primorskem. Zelo se je zožilo njeno območje, ker goriških knjig in koledarja ne pustijo prodajati čez mejo v Jugoslavijo. Zato se družba trudi pri-tegniti zlasti primorske izseljen-ce po svetu, največ v Avstraliji, Argentini in Kanadi, pa tudi druge slovenske rojake, da bi jo podprli z naročili, kajti primor-ski neodvisni tabor v Italiji po-staja spriču nenehnega pritiska levičarskih organizacij, ki jih podpirajo iz matice, vedno bolj ogroženo.

Ob tej priliki moramo poja-sniti, da je po svetu mnogo pri-morskih ljudi, ki bi bili priprav-ljeni vzeti koledar in knjige, v katerih je še tista stara domača primorska tradicija, kot se je spominjajo iz mlajših let. In da drugi Slovenci, ki pridejo z nji-mi v stik, lahko opozorijo ali jim ponudijo zadevne knjige, lahko da se bodo potem ogreli tudi bolj za slovenstvo.

Treba je namreč vedeti, da je primorski človek zlomljen ne šele od druge, ampak že od prve svetovne vojne. Šestdeset tisoč beguncev s Primorske je šlo med obema vojnoma v Jugosla-vijo in v svet, največ v Argen-tino. In po drugi svetovni vojni vsaj še štirideset tisoč. V velikem obupu in preskušnji je ve-čina teh rojakov iskala samo eno: pozabiti, pozabiti nesrečo tega slovenstva. Mnogi so se predali latinsko-ameriški brez-skrbnosti ali francoski prosto-dušnosti, samo da bi pozabili na kraške planjave, na vipavske in briške griče z vinogradi, na buj-ne senožeti in planine idrijskih in tolminskih hribov, svet, ki so ga tako ljubili.

Vendar ta svet ni utihnil, ni zemrl, četudi potlačen, še živi. Bujno se je razcvetelo sloven-sko kulturno delo v Trstu: gle-dališče, prireditve, najboljši da-našnji slovenski pisatelji. In v Gorici, tudi tukaj, vsaj Goriška Mohorjeva deluje še vedno ži-vahno in uspešno rešuje primor-skega duha in misli.

Letošnji koledar GMD prinaša številne zapise, članke, poro-čila in obravnave. Med osebnostmi, ki jih obravnava, izsto-pajo dr. Janko Kralj (napisal Teofil Simičič), msgr. Albin Kjuder, pokojni apostolski u-pravitelj Koprščin, napisal Ivan Tavčar), msgr. Leopold Cigoj (napisal Rudolf Klinec) ter ob svezem grobu dr. Alfon-za Čuka (isti pisec), goriški glasbenik Komel (A. Bratuž), V spomin prof. Radu Bednaržiku (R. Klinec), o časnikarju Dušan Cernetu, beneškoslavenskem kanoniku Valentinu Birtiču, o dr. Antonu Breclju (Fervidus), o Henrikumu Tumi (isti), Bevkova pisma Finžgarju, Finžgarjeva in Pogačnikova pisma Bevku, o kulturni in prosvetni dejavnosti na italijanskem Primorskem v preteklem letu, črtico Vinka Be-

razumom, nisem zatajil". Ob sedemdesetletnici Gregorčičeve smrti piše Mirko Mazora.

Znani svetovni posredovalec slovenske kulture Ferdinand Kolednik prispeva tehten zapis o prevodih nekaterih izdaj Goriške Mohorjeve v tuje jezike. Kaj pravi Kolednik?

"Skupno trpljenje nas je še bolj povežalo in še bolj so mi bili dragi primorski rojaki. Ti so mi bili vedno zgled zvestobe do slovenske domovine, posebno ko sem 1. decembra 1918 gledal sprevod po ljubljanskih ulicah in opazoval črno oblečene slovenske rojake s Primorske, ki so nosili črne ali slovenske zastave, ovite s črniimi trakovi... Prevzela me je vneema za preva-janje slovenskih leposlovnih del v tuje jezike... Pozornost nas mladih je bila obrnjena na nepopisno zatiranje slovenske manjšine v Italiji... Smrt nadškofa Sedeja... Ko smo tako doživljali ono narodno nesrečo, mi je prišla v roke drobna knjižica, ki jo je decembra 1932 izdala Gor. Moh. Družba, "Strici"... Brž sem jo prevedel v francoščino, čeprav takrat nisem niti sanjal, da bom kdaj u-spel spraviti v tisk francoske, nemške, italijanske, španske, grške in latinske, hrvaške ter srbske prevode... V tisku je izšla kasneje in sicer v tedniku "La Croix du Dimanche" v Pa-rižu (12. 2. do 16. 7. 1950). Po-natisnila jo je tudi revija "Le Bulletin de agriculteurs" v Mon-tréalu (maj-junij 1950). "Strici" so izšli tudi v nemškem in hrvaškem prevodu, v rokopisu pa leži še vedno španski pre-vod...

Drugo delo GMD, povest "Vozniki" Filipa Terčelja je iz-šlo v francoščini, tudi v tedniku "La Croix du Dimanche" (1940) z naslovom "Les Charretiers", kasneje pa v samostojni knjigi pri založbi Bonne Presse (1953). Hrvaška izdaja iste povesti pa je izhajala v kanadskem tedni-ku "Hrvatski glas" v Winnipe-gu (Kanada). Nemški prevod "Die Fuhrleute" je izšel v Muenchenu leta 1971.

Kolednik je za "Voznike" pre-jel celo nagrado Francoske A-kademije za prevod v francošči-no. Crtica pisateljice Zore Pi-en-šanc "Njen zadnji cvet" je iz-šla leta 1959 v Zenevi (Svica) z naslovom "La dernière fleur du petit colporteur" v tedniku "L'Echo illustre". Ponatis v re-viji "Le Royuame" v Parizu 1961. itd.

Pri ohranjanju zvestobe do-mačemu narodu igra pri izse-ljenjih prvenstveno vlogo knji-ga. Mladi ljudje, ki so nekaj sli-čali o "stari domovini", jo jem-ljejo s posebnim zanimanjem in svetim spoštovanjem v roke. Iz lastne izkušnje lahko trdim — pravi Kolednik — da so številni mladi ljudje prav po mojih pre-vodih v angleščini, francoščini, špansčini in nemščini spoznali lepoto slovenske zemlje in do-broto slovenskih ljudi in obču-tili ponos, da še sami pripadajo slovenskemu ljudstvu.

Kar občudujem pri Goriški Mohorjevi, je nepopisno velika ljubezen do slovenske zemlje in ljudstva, ki veje iz vseh član-kov in knjig. Kaj takega so zmožni le zares plemeniti in ve-likodušni ljudje, ki se žrtvujejo za obstoj in svobodo svojega ljudstva.

S. R.

Kuba dobi jedrsko elektrarno iz Sovjetije

WASHINGTON, D.C. — Ku-ba bo dobila jedrsko elektrarno iz Sovjetske zveze. Predvidoma bo zgrajena leta 1978 ob delnem financiranju Francije, Velike Britanije in Kanade, trdi U.S.

Drobtinice z lemonskega hrička

1. Obisk.

Father Tadej Trpin, O.F.M., ki pase svoje ovčke v Detroitu in Windsorju, je obiskal na praznik sv. Treh kraljev ali astrologov (kot pravijo po novem) našo Alvernia Manor. Mislim, da mu je bil Dom kar všeč. Gospoda poznamo že od takrat, ko je imel pri oo. frančiškanih na vo mašo. Zelimo mu zdravja na mrzlem severu in veliko božjega blagoslova njegovemu delovanju v letu 1976.

2. Odlomek iz potovanja

Slovenke iz Waukegana, Ill.

Kdo je ta Slovenka, si ne upam povedati, ker ne vem, če bi ji bilo všeč. Ako omenim, kako ji je fatimska Marija pomagala, bo pa gotovo prav.

Bom kar prepisala iz njenega pisma:

"Potovala sem z jugoslovansko ladjo. Ustavili sino se v vseh važnih pristaniščih in tudi v Lizboni. Imela sem lepo priložnost, da poročam v Fatimo. Iz Lizbone do Fatime vozi dnevno samo en vlak. Zjutraj ob 8h tja, ob 2h popoldne nazaj. Vrača se iz postaje Fatima nazaj v Lizbono. Od železniške postaje do cerkve v Fatimi pa je še 30 km poti. Na postaji stoji avtobus, ki se vrača na postajo okrog 12. Tega sem se poslužila. Ko pa sem se hotela vrniti, avtobusa iz ne-znanega vzroka ni bilo. Nihče mi ni mogel pojasniti, saj ne znam portugalsčine, oni pa nobenega drugega jezika. Končno sem našla gospodično, ki je v francoščini pojasnila, da avtobusa ne bo zaradi okvare. Kaj zdaj? Če ne pridem do 5h v Lizbono, mi pobege ladja in jaz ostanem na suhem, brez denarja, brez znanja jezika in morem dohiteti ladjo šele v Barceloni v Španiji. V obupu sem stala na cestni in prisrčno klicala božjo pomoč... a nikjer ni človeka ali avta, ali kakšnega drugega prevoznega sredstva. Nazadnje, ko je bilo že skoraj prepozno, da ujamem edini vlak, sem začela klicati na pomoč Marijo in jo glasno rotila: "Poglej, jaz sem Te prišla obiskat, zdaj, prosim Te, pomagaj, da pridem nazaj." Komaj sem to izrekla, zaslišim za seboj avto. Ustavim ga. Bil je taksi. Nekako sva si dopovedala, da moram na postajo in sva šla. Režala vse ovinkine in prišla pet minut pred odhodom vlaka na postajo. Od postaje do Fatime do Lizbone je dobri dve uri vožnje z vlakom skozi lepo valovito pokrajino, polno oljk in drugega južnega rastlinstva. Se danes, ko se spominam na to, bi rekla, čudežno rešitev, ne je strah, kaj bi bilo, če bi mi bila tedaj pobežala ladja, in sem hvaležna Mariji za pomoč."

3. Father Robert Fox o Fatimi.

Father Robert Fox je priljubljen pisatelj vzgojnih člankov v katoliških časopisih. Starši ga radi čitajo, posebno taki, katerih otroci ne dobijo pravega verskega pouka pri modernih sodobnih vzgojiteljih. Gospod hoče zajeti ameriško mladino v gibanje Modre mladine. Sedež te Marijine armade je v Fatimi. 140 narodnosti spada k nji. Lani maja so portugalski škofje posvetili svojo domovino Brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Zatorej se ne čudimo, da Portugal-ka se ni padla v plen komunizmu. 13. okt. je bil Father Fox z mladino v Fatimi. Je on organiziral romanje. Starši so se nekam bali pustiti svoje otroke z njim v deželo nemira, a je šlo vse po sreči. Father pripoveduje, kaj ga je najbolj ganilo. Tisoči in tisoči romarjev so se udeležili procesije. Kot je tam v navadi, so možje nosili čudodelni kip fatimske Marije v procesiji. Petje in molitev se je razlegala daleč po dolini. Nad množico je krožil bel golob in se nazadnje spustil

deh. Tam je ostal ves čas, dokler je trajala procesija in so kip odnesli v cerkev. Romarji so videli v tem upanje, da Marija ne bo zapustila Portugalcev. Golob je simbol miru — in Portugalska se bo umirila. Bog daj!

Father Fox zdaj zopet zbira mladce za romanje v Fatimo.

Ako kdo hoče z njimi, naj piše na Fatima Travel, Washington, New Jersey 07882.

4. Mt. Assisi Academy.

V soboto je bilo vpisovanje dijakin v prvi razred naše srednje šole. Vpisalo se je 230 novih. Veliko jih je prišlo iz javnih šol. Ljudje čedalje bolj uvidevajo, da le vzgoja po božjih zapovedih vodi mladino k sreči na zemlji in nekoč v večnosti. Ena sestra je vpisala 40 deklet — in 25 od teh je prišlo iz javne šole — dokaz, da ljudje upoštevajo katoliško vzgojo.

Sestre so vesele, ker bodo drugo šolsko leto pri nas dekleta, katerih matere so bile graduantje naše šole l. 1958, 1959 in 1962.

Učiteljice naše šole hodijo ob sobotah učiti verouk. Pet jih gre na Sag in 4 v Joliet k Sv. Ani. Sestra Sandra Zorko pa poučuje biologijo v semenišču sv. Vincencija v Lemontu. Ima 26 učencev. Koliko od njih bo nekoč zapelo "glorijo"?

Naše študentke bodo kmalu opravile vsakoletne duhovne vaje. Ali bo dobila katera milost poklica?

5. Upanje. Jezusove besede sestri Menendez.

Upanje zadobi neštevilne milosti za te in za druge. Želim, da to dobro razumeš, da se bo dobrot mojega Srca razodela tistim ubogim dušam, ki me še ne poznajo.

Ljubljene duše, ako ne dvignete svojih oči proti nebesom, boste počasi postale kot živali, ki nimajo razuma. Dvignite glave, glejte svojo pravo domovino, ki vas čaka. Išcite svojega Boga. Boste se prepričale, da vam bo vrnil pogled in njegov pogled bo mir in življenje. Ali ne veste, kaj je pisano v mojem evangeliju? Prosite in boste prejeli!

Da, molite, molite in ne utrudite se, ne bojte se, da bi bili nadležni, ker molitev je ključ, ki odpre vsaka vrata.

Človek ni bil ustvarjen, da bi večno živel na zemlji. Bil je ustvarjen za večnost. Če je torej neumrljiv, mora živeti ne za stvar, ki mineje, ampak za večnostne vrednote.

Vi, ki ljubite vaše domove in delate za obstoj vaših družin, da jim pripravite ugodnosti in srečo, ne pozabite, da bo smrt nekoč prerežala vse vezi, ampak samo za nekaj časa.

Vi vsi, ki nimate svetnih dobrin in morate težko delati za vsakdanji kruh pod trdim gospodarjem, pomislite, da niste sužnji, ampak ste ustvarjeni za svobodo večnosti

s. M. Lavoslava

Norveška ladja Berge Istra žrtve sabotaže

PERTH, Avstral. — Brig. Francis Serong, avstralski strokovnjak za boj proti uporom, je pretekli teden izjavil, da je bila norveška petrolejska ladja Berge Istra, zgrajena leta 1972 v puljski ladjedelnici Uljanik v Jugoslaviji, žrtev sabotaže.

F. Serong ni maral povedati, kako se je ladja potopila ali kdo jo je potopil, dejal je le, da je bil smoter potopitve prekiniti morskota država, ki so odvisne od velikih prevoznih ladij s tem, da jim onemogoči najem mostov za te ladje.

Na malici s člani Trgovinske zbornice v Perthu je Serong dejal, če kdo od vas misli, da je bilo to dejanje božje volje, naj pozabi. To je bilo načrtno uni-

Jugoslavija, v kateri živijo

V.

MILWAUKEE, Wis. — Rogaška Slatina je svetovno znano zdravilišče za notranje bolezni. Vse okrog zdravilišča so lepi urejeni parki s številnimi objekti za zdravljenje in razvedrilo bolnikov in gostov. V okolici so prijetni griči in obširni gozdovi, kjer so v jeseni čudovito razkošni, kajti listje se nam razkazuje v stoterih barvah. Nekateri griči so zasajeni z vinskimi trtami. Lepo urejeno naselje z bogatimi hoteli in privatnimi hišami, polno cvetja in nočni mir blagodejno vplivata na zdravje bolnikov. Bili smo zelo razočarani, ko nam je dež pokvaril razgledno pot v okolico Rogaške Slatine.

Z ženo sva še skočila v bližnjo, moderno, stekleno okroglo stavbo, v kateri je velika dvorana z izvirkami slatinske vode. Voda je zastoj, samo kozarec, ki ga dobiš pri vhodu, stane 3 dinarje. Bolniki pridejo in odhajajo, ko popijejo gotovo količino slatinske vode, predpisane od zdravnika. Z ženo sva spila en kozarec slatine "Styria", en kozarec vode "Donat", pri tretjem pa nama voda ni šla dol, ker je smrđela po gnilih jajcih. V tej dvorani bolnikom, da si preženejo dolgčas, nudijo brezplačne umetniške razstave in razne koncerte.

Sredi dopoldneva smo v dežju nadaljevali pot proti Slovenski Bistrici, Vojniku in privzili v lepo mesto Celje. Po kratkem postanku smo brželi proti hrvaški republik, kjer smo po mostu prešli reko Soto in prišli v Titovo rojstno vas Kumrovec. Njegova rojstna hiša je sedaj spremenjena v muzej. V bližini na griču so postavili velik mladinski dom z vsemi modernimi pripomočki. Ze od nekadašjo slovelo hrvaški praščiki po izvrstnem okusu. Če je to še odojek, potem je kosilo brez primere. Po obedu smo potem odrinili zopet preko Sotle v Slovenijo ter preko Celja, Domžal in skozi Gameljne dospeli v Ljubljano, ki se je kopala v sončnih žarkih.

Ta večer sta se od nas za par tednov poslovila prijatelja Milvaučana Toni Gorenc in njegova žena Pavlina, kjer sta prenočevala pri nečakinji Magdi, naslednji dan pa odpotovala na Dolenjsko, v Tonijevo rojstno vas v bližini Mokronoga. Ostali smo šli v hotel Union, kjer smo pri večerji našemu potnemu maršalu in blagajniku poravnali potne stroške. Po telefonu smo poklicali tudi zastopnika družbe "Rent-a-Car Avis", ki je že imel pripravljen račun: za prevoženih 918 km v šestih dneh je žena Frances podpisala potniški express ček za 260 dolarjev. Najhujše pri takem potovanju, posebno za velike ljudi, se je spraviti v te majhne avtomobile, še težje pa se skobacati iz njih. Med vožnjo se niti ne moreš ganiti, kaj šele vzravnati. Toda pri dobri slovenski kapljici pozabiš na vse bolečine v hrbtu in vse neprijetnosti. V u-

panju, da bomo zdaj par dni mirovali, smo trdno zaspali.

Po tem lepem izletu smo se odločili za pardnevni počitek, za razgled po Ljubljani ter njenih zgodovinskih in umetniških zanimivostih ter za obisk sorodnikov in nekaj prijateljev. Ljubljana z Gradom je lepo in živahno glavno mesto Slovenije. Ima okrog 250.000 prebivalcev. Mesto ima polno romantičnih kotičkov, lepe arhitekture in spomenike. Skozi mesto se vije umazana reka Ljubljanica, kjer imajo domačini in tujci na obeh bregovih na razpolago izvrstne domače gostilne in restavracije. Pohajkovanje po stari Ljubljani skozi ozke ulice nudi tujcu zanimive arhitektonske, zgodovinske in kulturne dosežke. Ven iz stare Ljubljane, v okolici, ima mesto urejena športna igrišča in plavalne bazene. V znani veliki športni hali "Tivoli" se vršijo številna športna tekmovanja. V bližini bivše bežigradske cerkve stoji danes veliko "Gospodarsko razstavišče", kjer se vršijo mednarodni sejmi, posebno je znan svetovni vinski sejem, kjer naša vina dosegajo prve nagrade.

V okolici bližnje in daljne Ljubljane so na vseh straneh neba zrasle nove hiše, nove ceste in če bi ne bilo ljubljanskega Grada, bi se gotovo izgubili. To je čisto razumljivo, kajti, ko sem pred mnogimi leti zapustil Ljubljano, je mesto štelokrog 80.000 prebivalcev, danes jih šteje 250.000. Tudi ljubljansko pokopališče Sv. Križ je danes najmanj 10-krat večje, kot je bilo pred pol stoletja. Zalag in bližnje vasi so danes del ljubljanskega mesta.

Ker smo bili v bližini Sv. Urha, nas je nečak Lojze peljal na ta vrh, kjer stoji cerkev sv. Urha. Tam so se vršile v drugi svetovni vojni in revoluciji strahovite borbe med partizani in protikomunističnimi borci. Danes cerkev služi muzeju, boljše, razstavi malih in velikih fotografij iz časa tamkajšnjih boj-jev. Ko smo odhajali s Sv. Urha proti Ljubljani, sem skušal razumeti vse tiste, ki po 35 letih še ne morejo pozabiti takratnih tragičnih dogodkov kljub temu, da čas začeli vse rane.

Zvečer smo z ženo in nečakom imeli rezervirano mizo v kletni restavraciji hotela Slon, kjer so nam strežaji v slovenskih narodnih nošah postregli z dobro večerjo in pijačo. Med večerjo nas je zabaval mali orkesterček s slovenskimi in drugimi vizerji. Ko so muzikanti zvedeli, da smo iz Amerike, je takoj prišel k naši mizi prvi violinist in nam začel sladko igrati na dušo in srce, seveda tudi za zelence. Po večerji smo se podali v prvo nadstropje, kjer se nahaja Casino, igralnica, dostopna samo tujcem. Frances in nečak Martin sta igrala na "roleti", jaz pa v sosednji sobi na "slot mašini", s tem da sem ročaj suval gor in dol. Parkrat je pozvončkljalo in padlo mi je precej drobiža v naročje. Proti koncu pa so druge mašine požirale prav počasi moj dobiček in še nekaj iz mojega

L. Č.

Obrobne z obiska doma

XI.

Nastanil sem se v Ljubljani najprej v hotelu Union za šest dni in se potem preselil v hotel Slon. Zakaj hotel in ne kako župnišče? Za duhovnika bi bilo to naravno. Gotovo bi bil sprejet, če ne dobrodošel, v župnišči kot Horjul, Srednja vas v Bohinju in morda še kje druge. Vsekakor bi to rad storil, pa... Vzrok torej? Sem se hotel postavljati? Ne, res ne! Če me bodo pa ljudje nadlegovali s vprašanji, bom začel pisati knjigo, katere naslov bo: Knjiga jamaranja. Pisanje bo v ljudskem slogu. Delo bo najbrž precej obširno; izšlo bo morda tudi v več zvezkih. Ker bo pa v knjigi precej zdravniškega materiala, bo delo potem izšlo v skrajšani obliki v nemškem jeziku. Seveda v nemškem, ker to je jezik zdravniške znanosti. Knjiga bo izšla na Dunaju. Založnik? Založnik bo: Zdravniško društvo internistov za Srednjo Evropo. Seveda naslov knjige se bo moral glasiti malo bolj znanstveno. Takole ga predvidevam: Besondere Faelle kinetischer Reaktion zur Nahrung. Sapienti sat. Kdor more razumeti, naj razume.

Bivanje v hotelu je udobno. Jaz sem vzel najcenejšo sobo samico, seveda s straniščem in tušem. Banjo človek lahko pogreši za nekaj časa. Zakaj sem spremenil hotel? V hotelu Union je bila soba naročena po potovalni agenciji že iz Amerike. V hotel Slon sem se preselil že zaradi spremembe in zaradi novih izkušenj. Drugi vzrok je pa bil, da je moj spremljevalec šahist Tom želel biti blizu šahovskega kluba in ta je samo čez cesto do hotela Slon. Sobe v hotelu so udobne, zelo udobne. V sobi sem imel vse potrebne pritlikline: dovolj luči, pisalno mizo, telefon, udobno postelj, velik umivalnik s toplo vodo, stranišče in seveda tuš. Tuš v hotelu Slon je bil še preveč moderen, vsaj zame. Mi je vzelo precej časa, da sem se privadil vsem tistim "knofom", tako da je voda tekla od zgoraj in ne od spodaj, kot smo mi navajeni. Če si pritisnil na gotov "knof", je voda začela brizgati od spodaj. To je bila zame novost. Seveda sobe so prostorne in to gre posebno za hotel Union.

Sedaj pa o znanju angleščine doma. Sliši se od naših obiskovalcev doma beseda kot: Vsak

žepa. Tudi Frances in nečak sta se nekoliko kislno držala, ko smo zapuščali Casino in se spuščali v nočno klet oz. bar, kjer smo imeli rezervirano mizo, drugače bi morali stati za časa barskega sporeda. Tudi tukaj so bili povetini inozemci. Spored je bil dober, toda vedno enak v vseh nočnih lokalih. Lepe ženske, dobri pevci, akrobati in žonglerji, po sporedu pa družabni ples do rane ure. Za vse te prijetne urice pa je treba odšteti precej zelencev.

L. G.

(Dalje sledi)

NOVI GROBOVI

(Nadaljevanje s 1. strani)

Paul E. Marvin

V Euclid General bolnišnici je umrl Paul E. Marvin, star 71 let, s 125 E. 156 St., rojen v Nelsonu, Ohio, mož Mary, roj. Immarino, oče Orina in Elitona, 5-krat stari oče, brat Harriet Sommers in pokojnih Hazel Russell, Leslie in Eugene. Pogreb bo iz Zetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v soboto popoldne ob 1.30. Truplo pokojnika bo položeno na mrtvaški oder nocoj ob sedmih.

John Gallovic

V Mt. Sinai bolnišnici je po enem tednu bolezni umrl 86 let stari John Gallovic s 1976 E. 67 St., rojen na Češkoslovaškem, od koder je prišel v ZDA leta 1906 in bil zaposlen pri Pintar's Meat Market skozi 20 let do svoje upokojitve leta 1955, mož Cecile, roj. Grieger, oče Johna, pok. Agnes, Alberta, Williama in Anthonyja, 6-krat stari oče, 2-krat prastari oče. Bil je član Katoliških borštarnarjev št. 1420. Pogreb bo iz Zetovega pogrebnega zavoda na St. Clair Avenue v soboto ob 9., v cerkev sv. Franciška ob 10, nato na Kalvarijo. Družina bo hvaležna za darove Holy Family Home v Parmu v pokojnikov spomin.

Michela Milo

V Mt. Sinai bolnišnici je umrla 85 let stara Michela Milo s 1576 E. 33 St., rojena Mischowski na Poljskem, vdova po leta 1955 umrlem možu Anthonyju, mati Mrs. Frank (Frieda) Plona, Mrs. Genevieve Magyar, Mrs. Calvin (Sophie) Gandolf in Richarda A. Milo, 6-krat stara mati, 5-krat prastara mati, sestra Johna, pok. Stelle in Catherine (Polj.). Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St. v soboto ob 9. dopoldne, v cerkev sv. Jozafeta na E. 33 St. ob 9.30, nato na Kalvarijo.

MALI OGLASI

ADOLPH J. SOMRACK

I sell real estate, residential, commercial and industrial. If you are selling or buying contact me at home, 942-1845 or the office 944-5440. I am sure I can be of service to you. Associated with the Yakkell Realty, 32610 Vine St. Willowick, Ohio 44094.

(17)

HISA NAPRODAJ

Hisa s tremi spalnicami je na prodaj na 18811 Pawnee Ave. Kličite 481-7554 po 4. uri.

Nobenih agentov!

(19)

Stanovanje oddajo

4-sobno stanovanje oddajo na E. 64 St. (zgoraj).

Kličite tel. 361-5292

Hisa naprodaj

Osemsobna enodružinska hiša je na prodaj na 19870 Ormiston Avenue. Kličite tel. 486-4750 po peti uri popoldne.

(17)

EUCLID

Zidana dvostanovanjska, stara 10 let, vsako po 3 spalnice, razvedrilnica in "central air" v spodnjem stanovanju, garaža za 2½ avta.

EUCLID

Bungalov, z aluminijem opazen, 3 spalnice, klet, dvojna garaža ob E. 260 St. \$35,000.

NOVI RENC HISI

Ob Rt. 91, samo še dve, 1 z aluminijem opazena in 1 zidana, priključene garaže za dva avta, podkleteni, 3 spalnice, jedilnica, vgrajena peč in štedilnik, plinski ogrev.

KLICITE ZDAJ!

UPSON REALTY

UMLA

499 E. 260 St. RE 1-1070
Odperto od 9. do 9.

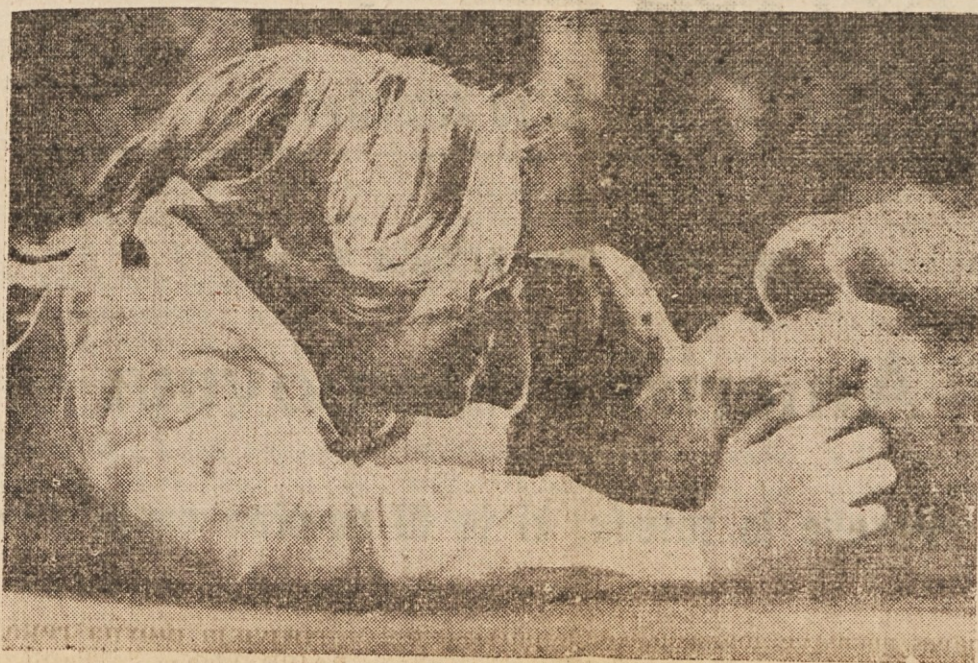
(17)

Male Help wanted

WAREHOUSEMAN

No experience necessary. No age limit. Steady and permanent.

JUMBO HEATER & MFG. CO.

JANEZ JALEN:

BOBRI

Druga knjiga

ROD

Potem ju je pa Ostrorogi presenetil. Irt je že mislil, da se nikoli več ne vrne na domače kolišče pod prijazno Plešivco. Pa je posegel v besedo Presukani Lisjak. Naj mu zato oče da Pisano Tulpo kar brez odkupnine za ženo. Če si jo le hoče vzeti. In kako spretno je znal Urni Sulec prijati za besedo in preslepiti Ostrorogega Jelena. Ne, res se je Glasni Irt težko zdržal smeja. Posebno takrat ga je prijelo, ko je Ostrorogi povabil očeta in njega, naj si pobježe ogledata mogočno novo ogrado. Urni Sulec se je pa še branil, češ da ga skrbi, kako bo našel nazaj na svoj svet, ko je tako nemarno zašel.

"I, saj se lahko popeljeta z nami po Dolgem potoku, ko že skoraj odhajamo. Bosta tudi dokaj prej doma kakor pa nazaj čez hribe," se je znova dal prevariti Ostrorogi Jelen.

"Saj res," je brez obotavljanja pristal Urni. Niti zavoljo lepšega se ni branil.

Irt si je moral pritisniti pest na usta in se delal, kakor bi se mu bil zaletel kašelj.

"Odšli so po Črnem potoku navzdol. Med vhom se je pa Jelen ustavil in razložil: "Vidiš, Sulec! Ogrado zabiti in plotove zasekati moraš spomladi. Čez poletje se vse nekako preraste in divjad se navadi hoditi skozi vhode kakor skozi vsako drugo stečino. Na zimo, ko jo ob pogonu gonjači vzdignejo in poženo, niti ne sluti ne, da drvi v veliko past."

"Ahm, ahm, ahm," je pritrjeval Sulec.

"Le kako se more oče tako prenaresiti?" se je sam zase čudil Glasni Irt.

Prišli so do razdrtega šotarišča. Tovori so bili že vsi povezani. Kljub temu je Ostrorogi še ponudil Turovcema jedi. Nista se branila. Sta bila res lačna.

Hlapcem pa je Jelen ukazal: "Razmečite ugasle ognje in zabrišite čimbolj vse sledove za sabo, da ostane čim manj smradu za nami. Divjad tenko vonja."

Irt se je zresnil. Potihem je moral priznati, da Ostrorogi Jelen le dokaj več ve kakor pa njegov oče.

Nebo se je še bolj zatemnilo. Začel je pršeti droben dež. Ostrorogovi so se brž otovorili in v dolgi vrsti odhiteli proti Bobrovski skali.

In je znal Urni Sulec spet tako obrniti, da sta se s sinom Irtom vozila v drevaku Presukanega Lisjaka. Prav nikogar drugega ni bilo zraven. Kaj so se pogovarjali, Ostrorogi ni mogel slišati. Dež je čofotal na vodo in glušil besede. In pa — njemu

nasproti je sedela Zorna Kalina. Da si prav to mladenko vzame za četrto ženo, je bil že za trdno sklenil. Samo kdaj, se še ni mogel odločiti.

Če bi pa Ostrorogi samo slutil, kako je kobalasti Sulec podpihoval njegovega sina, Presukanega Lisjaka, bi pa Turovca prav gotovo ne videla več kolišča pod Plešivco.

Do smrti utrujeni in do kože premočeni so se Ostrorogovi vrnili pod noč nazaj na domače kolišče. Turovca se nista hotela odzvati gospodarjevemu vabilu in prenočiti pri njem. Odveslala sta v dež in temo proti prelivu med prvima otokoma.

Sta oba dobro vedela zakaj.

MLADO ZELENJE

Dež je izpral in namočil zemljo. Po bregovih je odgnala trava. Ozelenela so ločja in trstje in vrba je postala muzevna. Pričelo se je razpuščati drevje; v goščavah košate buke in vitki macesni, po močvirjih pa so zatrepetale v spomladanskem vetru svetloliste bele breze. Brest in hrast se pa še kar nič nista hotela zganiti.

Mladci, manjši in večji, pa tudi mladenke vmes, so pridno stikali za gnezdi in pobirali iz njih še nenaležena jajca. Čim več jih nabere, tem bolj bo veselo praznovanje mladega zelenja. Eee, ko bi mogli pogledati še v neprehodna močvirja. Pa tam preži smrt in potegne z nevidnimi rokami človeka v globino. Ponirka je že držala za noge. Bil bi se ugreznil, da mu ni na obupne klice prihitel pomagat Brlez, ki zna biti dokaj bolj previden.

Piščalar, Ostrorogega Jelena in njegove tretje žene, Tenkoprstice Vrbe sin — za trikrat vse prste na eni roki pomladi je že doživel — se pa za gnezda in jajca kar nič ni menil. Stikal je po vrbovih grmih, rezal s kratkim kreslinikovim nožičem ravne palice, debelejšje in tanjše, vil piščali in jih uglašal višje in nižje. Te je potem premenjaval z drugimi mladci za nabrana jajca. Ze cel kup jih je imel. Kaj bi šaril po ločju in trstju, brodil po močvirjih in plezal na drevesa, če mu pa treba ni. Preiskoval je svoje piščali, si žvižgal in pel in posedal po prisojnih rebrih.

Očetu, Ostrorogemu Jelenu, tako mladčevo ponašanje ni bilo prav nič všeč. Saj vendar za nobeno rabo ne bo, ko doraste. Trdo je prijel Piščalarja, mu potisnil v roke lok, mu obesil prek hrbta poln tul puščic in ga nagal, naj se gre vadit ciljati. Zagrozil je mladcu, da ne dobi prej jesti, dokler si sam ne ustrelji ptiča. Potrt je Piščalar odve-

slal za Rožni hrib — na Večno pot bi rekli dandanes — pristal na trdno in sedel pod star in že ves trhel topol. Da bi zalezoval ptiče, ki tako lepo pojo? Nak! Ribo že še ujame, ribo, ki je nema. Pticev pa ne bo ubijal. Začel se je igrati s tetivo, sesukano iz ovčjega črevesa.

Trn, trn, trn, trn, trn, trn, je zabrenkala tetiva.

Piščalar je prisluhnil in sam sebi glasno rekel: "Poje."

Ves začuden je molče ogledoval lok in tetivo. Iz zamišljenosti ga je predramil težak frfot perutnic. Mladee je naglo pogledal na jaso pod sabo. Pravkar se je spustil dokajšen orel na tla. V krempljih je bil prinesel mrtvega belega laboda.

Glava je lepemu ptiču nizko visela navzdol. Ropar mu je začel skubsti perje. Piščalarja je pograbila jeza. Zveneče petje labodov ga je vselej, kadar ga je zaslišal, vsega prevzelo. Da je znal ciljati bi sedaj napel lok in ubil ujeda. Pa kaj, ko ne bo pogodil. V zadregi je naglo pobral kratko, kiju podobno in na debelejšem koncu na pol izvotljeno suho topolovo vejo in jo zadegal proti orlu. Ni ga zadel. Kij je priletel ob nizek štor in zabrnal. Piščalar je nasilnika prepodil. Labod pa je ves bel obležal na jasi.

Vsak drug mladee bi si najprej polastil ujeđu iztrganega plena. Piščalar se pa za laboda

še zmenil ni. Naglo je spet pobral na debelejšem koncu bučasto izvotljeno vejo. Potrkal je z njo ob štor. In spet in spet. Pridvignil si je izvotljeni del veje k ušesu in poslušal. In še in še. Nazadnje je pa ves vesel vzkliknil: "Doni".

Piščalar je zanesel okrvavljenega laboda pod topol in sedel poleg njega. Ni se mu bilo treba več bati, da bo lačen. Bi tudi tako ne bil. Spil bi nekaj jajc. (Dalje prihodnje)

ZA SMEH

Mož se ni počutil dobro in je ostal v postelji. Zaskrbljena žena ga vpraša, če bi poslal po zdravnika.

Ni potrebno, pravi mož, le nekaj dni počitka, pa bom spet dober. Ostal bom v postelji, gledal bom televizor, Tebi ne bom delal sitnosti, Ti pa mi boš prinesla, kar bom potreboval. Sedaj pa bi si želel dober zajtrk.

Žena mu res prinese zajtrk, nakar se vleže v svojo posteljo poleg njega. Ko jo začuden mož vpraša, kaj ji je, mu ona odgovori:

Veš, moj dragi, nenadno sem spoznala, da je tvoja bolezen zelo nalezljiva...

V blag spomin

DESETE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBEGA SOPROGA
IN OČETA

ANTON MAROLT

ki je v Gospodu zaspal
29. januarja 1966

V miru božjem zdaj počiva,
dragi, nepozabni nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj
do svidenja na vekomaj.

Zaljujoči:

Soproga Julia roj. Troha
Sin Herman A.
in ostali sorodniki
Cleveland, O. 29. januarja 1976.

V BLAG SPOMIN

OB 32. OBLETNICI ODKAR JE UMRL
MOJ LJUBLJENI BRAT

ROBERT J. STARC

ki je dal svoje mlado življenje 29. jan. 1944 za zmago Amerike
na italijanskem bojišču.

V miru božjem zdaj počiva,
dragi, nepozabni nam,
v nebesih rajsko srečo uživaj
do svidenja na vekomaj.

Mi v srcih nosimo ljubeče
spomin na čase skupne sreče,
žalujemo in molimo,
dokler se spet ne snidemo.

Zaljujoči:

JOSEPH — brat

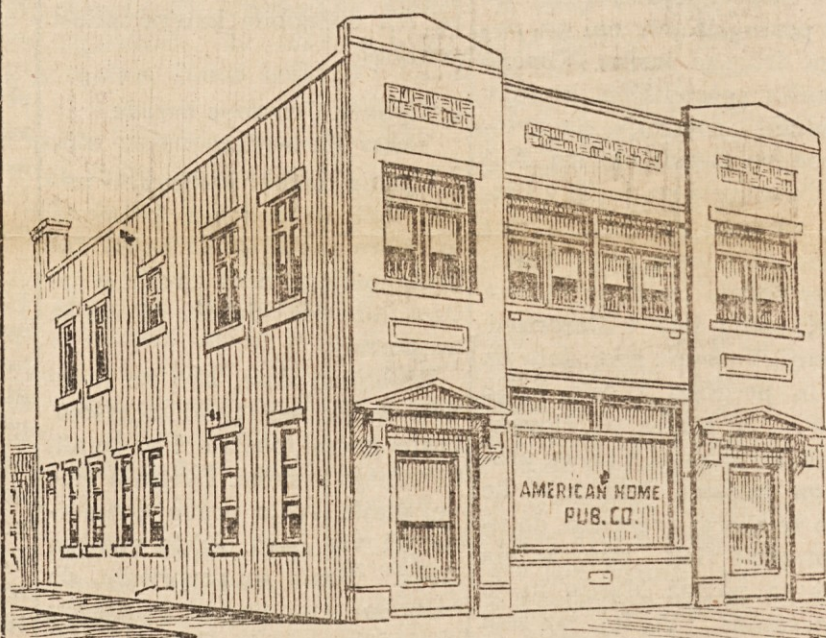
Cleveland, O. 29. januarja 1976.

ZA VALENTINOVO

pokionite svojim dragim

AMERIŠKO DOMOVINO

Za vsakovrstna tiskarska dela

se priporoča

TISKARNA AMERIŠKE DOMOVINE

6117 St. Clair Avenue

Cleveland 3, Ohio

tel. HE 1-0628

TRGOVSKA IN PRIVATNA NAZNANILA

Vse tiskovine za društvene prireditve:

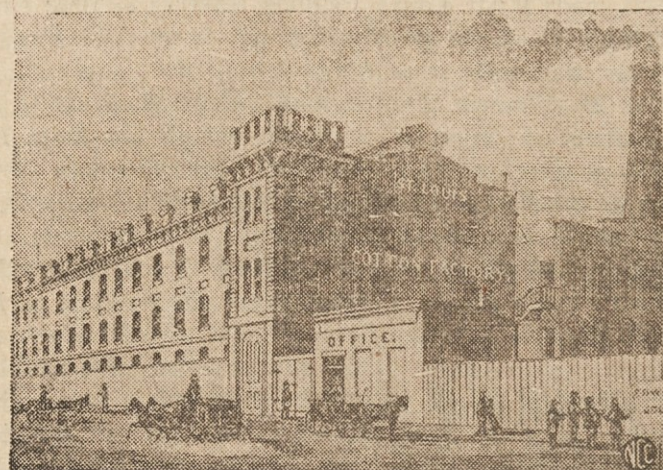
okrožnice, sporedi, vstopnice, listki za nakup okrepčil.

Spominske podobice in osmrtnice.

Najlepša izdelava - Prvovrsten papir - Hitra postrežba

NAROČAJTE TISKOVINE PRI NAS!

TRGOVSKE TISKOVINE - PRIVATNE TISKOVINE

EARLY COTTON FACTORY—First spinning mill west of the Mississippi River was a cotton factory established by Adolphus Meier in St. Louis in 1844. The original building was destroyed by fire in 1857, and was replaced by this structure which operated under the name of the St. Louis Cotton Factory. In 1830, a charter for a cotton mill in the Mexican state of Coahuila and Texas had been granted to one James Bowie, but no record has been found as to whether the mill was built or whether this was the same James Bowie who died at the Alamo.

ZA UMOR? — Gourment 007 bi utegnil priti v skušnjava moritve, če bi mogel videti Sean Conneryja v vlogi Jamesa Bonda, ko se krepča v New Yorku s hrenovko na prvi predstavi filma "Mož, ki bi bil kralj".

VRSTA USPEHOV — Anna Freud, hčerka Sigmunda Freuda, znanega psiho-analitičarja, ob prejemu velikega avstrijskega državnega odlikovanja ob svoji 80-letnici. Anna Freud je živela na Dunaju, pa je tega s svojim očetom zapustila in se preselila v London na Angleško, ko so nacisti zasedli Avstrijo leta 1938.

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo

SPREMENJENO OKOLJE — John D. Ehrlichman je bil nekdanji glavni pomočnik predsednika Nixona za domača vprašanja v Beli hiši, sedaj živi v Santa Fe, N.M., in piše